

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid post Carolum? n. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

suspecta, & innocentissima pietatis actus eius auctoritatis propagandæ nomine damnantur; neque Sacerdotes, zelo conseruandæ Religionis, abstinere Regno & ritibus Catholicis Usurpandis, neque summi infimiq; Catholici eorum aut consortium resugerent, aut carere &ellent auxilio.

Iacobus no
uo concep-
to Sacra-
mento co-
natur sta-
bilire.

IX Iacobus Rex, cum Elizabethæ successisset, cautè agendum censuit nè ob Hæresim (in qua à puero educatus) apud Pontificem aut apud ceteros Principes offenderet, multam moderationem præ se ferens, tum foris per certos homines, tum per suos domi. At quando Anglerum, qui apud Elizabetham fuerant, consilijs alia omnia egerentur exarsit enim verò importunè quorundam Catholicorum in animi. seua illa, & omni euo dam-
nanda coniuratio, qua regem regniq; procures missò sub adibus comitorum puluere tormentario in altum tollendos duxerant, ut è rebus humanis momento omnes tollerent. Hinc nouarum legum in Catholicos, nouorumque Sacramentorum sumpta est occasio; atque imprimis agebantur ad abiurandam summo Pontifici potestatem, vel Regem ob Hæresim deponendi, vel cuius Subdito eius damnum quoduis intra regnum inferendi, vel ab ipso hoc iuramento quemquam absoluedi. Ac si malus nullus esse posset, nisi Pontifex conspiraret, aut tum demum regno tranquillitas pararetur, si Pontifici auctoritas demeretur.

Quid sub
Carolo.

X. At sensit Carolus Iacobi Filius post annos circiter quadraginta, aliunde sibi parari malum, nec quemquam ægrius iugum ferre quam qui Pontificem pessime oderant. Is quæ potestate possidemis his annis in Angliæ Regnis eius Antecessores gloriabantur, nouas pro Religione sua leges, nouas ceremonias ad Catholicæ emulationem aut cudere aut tacitè introducere aggressus erat; Indignè id ferentes rigidi Calvinistæ (qui regnante Elizabetha aliquoties fuerant tumultuati, & Iacobum Scotiæ tunc Regem in angustia non semel compulerant) quasi manu facta in Carolum incurrunt; Vocari comitia postulant; Vocata ut nè dissoluantur extorquent, nisi ipsismet consentientibus; scilicet, iugulum sibi peti nolunt nisi præbeant. Inde alijs atque alijs confictis criminationibus aduersus Regni procures & molliores Calvinistas (apud quos species quedam manserat ordinis Ecclesiastici) cunctos paulatim submouit. Ex tum ordinum conuentu, Procures, Prælatique exulant. Plebs sola dominatur; Id cum iure nequeat, armis sublinendum decernit. Armis utrimque certatur, hinc Rege inde Populo procedente. Quatuor annis bellum tenuit, donec Regijs succumbentibus, Rex primum Captiuus, deinde Tyrannidis, Populo Iudice, postulatus, Capite plebitur. Cum quæreretur locus inferendo cadaveri, placuit Henrici octauum Sepulchrum apud Vindesforiam ut quo loco is conditus fuerat qui primus Pontificis summi iura violaturus nomen Capitis Ecclesiæ Anglicanæ præsumperat, eodem conderetur is qui nulla magis labe laborabat.

Quid post
Carolum.

XI. Post Carolum Populus aliquamdiu sine Capite imperat sub nomine quod sumperat Comitorum Generalium, donec is quem ducem armo-

rum

PRÆFATIO.

rum aduersus Carolum coustituerant (& erat is quoq; Cromwellus) immisis in confessum militibus iussit solui conuentum. Ita Rex à Populo, Populus à milite exauctoratus est; incerto deinde subditus Imperio. Deo id agente ut ubi & a quibus Capitis Ecclesiæ iura transiata fuerant, ij postliminio suum sibi Caput demerent, tunc ipsi plecterentur. Cuius inter Regem & populu dis-sensionis qui historiam ab ouo relegere uoluerit, perspiciet quàm aptè primis ultima, & ultimis prima responderint; Deo per ea quæ quis peccat puniente, & uisitante iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generatione. Quemadmodum enim Henricus potestati Pontificiæ cum se subduceret, nomen effigiemq; Pontificis ex precum Indicibus, alijsque locis eradi uoluit, ita Regiū nomen & effigies non nisi ad iniuriam prostare aliquamdiu uisa est; & ipsa subfellia, quæ olim Regia, seu Bancus Regius, dicebantur, non Regis, sed Superior Bancus, appellabantur. Cromwellum ille ad Ecclesiastica administra- stranda intrusit; Deus Cromwellum seculari potestati disturbandæ pro- mouit. Ille nouâ condita Iurifurandi formâ supremam Capitis Ecclesiæ au- ctoritatem ad se trahere & stabilire conatus est; nouis noui hi tumultuantes inuentis iurandi formulis Regiam dignitatem impetiuerunt. Elizabethæ uerò studium indefessum inuita heresis fouendi in Scotia, suâ Scoti diligentia com- pensarunt, hi enim primi in Carolum mouerunt arma, ut molles Elizabethæ Carolique Calvinistas, ritumq; precandi ab his in contemptum Catholici mo- ris institutum abolerent. Episcoporum denique ac Nobilium ordo, qui in Comitibus fuerat præcipuus, conatum uel consensum suum mutandæ olim Religionis Catholice in mores Luthero-Caluinisticos, cum nulla eius ratio habita sit, quadam quasi exauctoratione persoluit.

Exo. 20 5a

XII. Catholicis uero inde ab Henrici Octauæ discessione id negotij fuerat, ut Supremam Pontificis Romani in Ecclesiasticis potesta- tem, uerbo, scriptis, fortunis, uita & sanguine patienter fufis tuerentur. Viderique possunt (quemadmodum Sanctus Confessor Ignatius ex aduerso Lutheri & Caluini) ita hi tanquam murus oppositi pro lummi Pontificis auctoritate retinendâ, & cum debitâ erga Reges obseruantia componendâ. Hæc enim Ara fuit ad quam tot hostiæ ceciderunt, quot Sacerdotes cruen- ta morte sublati sunt: Nimirum crimen erat Pontificem uerbo scripto uel defendisse, aut Ordines Sacros non aliunde quam ab unico in terris Christi Vicario deriuatos in Angliam intulisse. Ad hanc Aram ceteri suas suorumque fortunas Deo consecrarunt, dum non ab alijs Sacramen- ta quam à legitimis his Sacerdotibus accipere sustinuerunt: Nam si institutioni Pontificiæ atque auctoritati nuntium mittere, si manus Im- positionem ab Regijs admittere, si preces iungere in animum inducerent, à carceribus, à proscriptione, ab omni crimine, ab ipso Carnificis ense stri- cto immunes renuntiabantur.

Catholici Pontificis Auctoritatem sustineat.

Ezech. 15. 5.

XIII. Huic Aræ quoniam Societas Iesu uoto peculiari adstrin- gitur, & sedulam nauabat operam ut Religio Catholica cum Pontificis potestate cietas Iesu.

A 4

Quid Societas Iesu.